

A ...i Törvényszék a ... ügyvéd által képviselt ... - ... ügyvéd által képviselt ... I. rendű és ... ügyvéd által képviselt ... II. rendű alperes ellen, szerződési feltételek érvénytelensége és járulékai iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bíróság a felperes keresetét elutasítja és kötelezi, hogy 15 napon belül fizessen meg I. és II. rendű alperes részére személyenként 20.000-20.000.- (Húszezer-húszezer) Ft + ÁFA perköltséget.

A feljegyzett eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a ...i Ítéltáblához címzetten a ...i Törvényszéken három példányban benyújtott fellebbezéssel lehet élni.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ...i Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indoklására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ...i Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ...i Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselőt kötelező.

I n d o k o l á s

A felperes és az I. rendű alperes között 2007. szeptember 13. napján személyi kölcsönszerződés jött létre, melynek értelmében az alperes 5.870,46 svájci frank, 900.000.- Ft-nak megfelelő deviza alapú személyi kölcsönt nyújtott a felperes részére.

A szerződésben a teljes hiteldíjmutató évi 18,77%-ban került meghatározásra, a kölcsön futamideje pedig 84 hónapban, futamidő növekménye pedig maximum 12 hónapban került megállapításra.

A szerződés aláírásával egyidejűleg teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt kockázatfeltáró nyilatkozta is készült, amelyet a felperes átvett, illetőleg az abban foglaltakat megismerte.

A felek közötti szerződés részben módosult, tekintettel arra, hogy a felperes nyugdíjba ment, ezért a nyugdíj folyósításhoz igazodóan minden hónap 13. napjával tudta vállalni a törlesztőrészek megfizetését. Így az eredetileg a szerződésbe rögzített teljesítési határidő e tekintetben módosult.

Az alperes 2013. július 21. napján kelt levelével tájékoztatta a felperest arról, hogy a törlesztőrészelete a korábbiaktól eltérően 36.640.- Ft lesz az üzletszabályzat rendelkezései alapján a folyósításkor érvényes árfolyam elmozdulására tekintettel.

Ezen módosítást a felperes nem kívánta elfogadni, melyet követően hosszadalmas levelezés eredményeképpen a szerződést 2015. augusztus 13. napjára az I. rendű alperes felmondta. Megállapította a felperes fennálló tartozását, amely 2818,96 svájci frank volt, egyben 2015. szeptember 7. napján engedményezési szerződéssel a követelést engedményezte a II. rendű alperes részére.

A felperes és az I. rendű alperes között létrejött kölcsönszerződés nem tisztességtelen, illetve nem ütközik jó erkölcsbe.

A felperes kereseti kérelmében kérte, hogy a bíróság a szerződés teljes érvénytelenségét mondja ki a (régi) Ptk. 200. § (2) bekezdése, 209. § (1) bekezdése, 215. § (1) bekezdése és 218. § (1) bekezdése, valamint a Hpt. 210. § (1), (2) bekezdése, 213. § (1) bekezdés b), c) és d) pontjai alapján.

Kérte továbbá a kölcsönszerződés semmisségének megállapítását a Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján jogszabályba ütközés címén, figyelemmel a Hpt. 213. § (1) bekezdés b), c) és d) pontjaira tekintettel és kérte, hogy állapítsa meg a bíróság, hogy az alperesnek 3117,47 svájci frank ellenszolgáltatást nélkül maradt szolgáltatása áll fenn a felperes irányába, melynek megfizetésére kötelezze alperest, illetőleg a perrel felmerült költségeiben is marasztalja.

A felperes módosított és pontosított keresetében kérte annak megállapítását is, hogy a felperesnek II. rendű alperes irányába semmilyen tartozása nincsen és az I. rendű alperes vonatkozásában történő megállapítás tűrésre kérte kötelezni a II. rendű alperest.

Az I. rendű alperes az eljárás során kérte a felperes keresetének elutasítását a perrel kapcsolatban felmerült költségeinek megtérítése mellett, mert álláspontja szerint a jogszabályoknak mindenben megfelelő szerződés jött létre a felek között. Annak egyetlen rendelkezése sem tisztességtelen, illetőleg nem ütközik jó erkölcsbe sem.

A II. rendű alperes a felperes keresetének elutasítását kérte perköltségben történő marasztalás mellett. Álláspontja szerint valótlan a felperes azon kérelme és előadása, miszerint a II. rendű alperes felé ne lenne tartozása a felperesnek.

A bíróság a csatolt okirati bizonyítékok és a felek előadása, valamint a meghallgatott tanúk és a felperes személyes nyilatkozata alapján megállapította, hogy a felperes kereseti kérelme nem alapos.

Az eljárás során csatolásra kerültek azon okirati bizonyítékok, amelyek alapján rekonstruálható volt a felek között létrejött jogügylet tartalma. Így csatolásra került a felperes és I. rendű alperes között létrejött szerződés, a kockázatfeltáró nyilatkozat, amelyet a felperes megismert és aláírt, valamint az üzletszabályzat.

A felperes személyes meghallgatása során előadta, hogy ő maga egy másik hitelügylet kiváltása céljából kedvező konstrukciónak ítélte az I. rendű alperes alkalmazottja által részére kínált hitelterméket és ennek alapján döntött úgy, hogy deviza alapú hitelt vesz fel. Ugyanakkor állította, hogy az I. rendű alperes alkalmazottja az eljárás során nem megfelelő tájékoztatást adott a részére a hitelügylet tartalmáról. Az általa aláírt okiratokat csak elétette, annak megfelelő tanulmányozására időt nem biztosított a részére, így nem volt megfelelő ideje átgondolni a szerződés tartalmát és annak egyéb rendelkezéseit.

A bíróság a fenti felperesi tényelőadás körében tanúként hallgatta meg az I. rendű alperes képviselőjében eljáró ..., aki ugyan a perbeli esetre nem emlékezett, azonban előadta, hogy általános gyakorlat volt a bankfiókban, hogy a feleket megfelelő módon tájékoztatták a devizahitelezésnek a kockázatairól, illetőleg a törlesztőrészlet változásának szabályairól.

A bíróság tanúként hallgatta meg a felperes leányát is, ... , aki nyilatkozatában megerősítette a felperes azon állítását, miszerint viszonylag rövid időtartamra keresték fel az ...i fiókját és állítása szerint egyáltalán nem esett szó arról, hogy bármilyen módon megemelkedhet a törlesztőrészlet, amelyet az édesanyja vállalt megfizetni. Ezzel szemben a felperes, mint általánosan tájékozott, kellő körültekintéssel szerződő fogyasztó, el kellett, hogy olvassa mind a szerződés rendelkezéseit, mind pedig a kockázatfeltáró nyilatkozatot azok aláírása előtt.

A felperes által vitatott szerződési elemek közül a felperes az eljárás során nem tudta igazolni azon állítását, miszerint a szerződéskötéssel egyidejűleg ne kapta volna meg az I. rendű alperes üzletszabályzatát, illetőleg általános szerződési feltételeit.

Önmagában a felperes erre irányuló tagadó nyilatkozata nem elegendő az okirati bizonyítékkal szemben, amely okirati bizonyítékban szerepel, hogy ezen okiratokat a felperes megismerte és átvette.

Megvizsgálva az üzletszabályzat III.4/3-as pontját, amely úgy szól, hogy a bank jogosult a hiteldíjat és egyéb szerződési feltételeket egyoldalúan a bankközi hitelkamatok, a fogyasztói árindex, jegybanki alapkamat és az állampapírok hozama, lakossági hitelek kockázati tényezőinek alakulása az ... forrás-, valamint hitelszámla-vezetési költsége változásától függően módosítani, ugyan tisztességtelennek minősül, de ezen szerződéses kitétel tisztességtelenségét már jogerős döntés is kimondta a pénzintézet által az állammal szemben indított peres eljárásban, így e tekintetben a bíróságnak megállapítást tennie nem kellett.

Szintén rendezte egyrészt jogszabályilag a jogalkotó, másrészt pedig az I. rendű alperes által megindított peres eljárás során jogerős bírósági döntés az üzletszabályzat III. 3.8. pontjában megfogalmazott rendelkezést is, így e tekintetben sem kellett a bíróságnak állást foglalnia.

A felperes állítása szerint ugyanakkor jó erkölcsbe ütköző az I. rendű alperes azon magatartása, miszerint az alakítás megsértésével kötötték meg a szerződést, hiszen a szerződés lényeges tartalmát írásba kell foglalni. Ugyanakkor a Hpt. 210. § (1) bekezdése értelmében az írásba kötött szerződés egy eredeti példányát a pénzügyi intézmény köteles az ügyfélnek átadni.

A felperes ugyan állította, hogy az I. rendű alperes nem adta át a részére sem az üzletszabályzatot, sem a személyi kölcsön üzletszabályzatot, azonban ezt semmivel nem igazolta.

A felek között létrejött kölcsönszerződés egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy mind az üzletszabályzatot, mind a személyi kölcsön üzletszabályzatát a felperes megismerte és azt át is vette. Így e tekintetben az érvényesen létrejött szerződés rendelkezéseket tartalmaz, amellyel szembeni ellenbizonyítás a felperes részéről nem vezetett eredményre.

Téves a felperes azon előadása is miszerint a szerződésben ne rögzült volna a Hpt. 213. § a), c) és d) pontjaiban foglalt és kötelezően előírt tartalmi elemek, hiszen önmagában a szerződés megfogalmazása ellent mond a felperes ezen állításának, hiszen a szerződés maga tartalmazza az éves százaléokban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, tartalmazza a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ide értve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves százaléokban kifejezett mértékét. Tartalmazza a törlesztőrészletek számát, összegét és a törlesztési időpontokat is.

Mindezek figyelembevételével a bíróság megállapította, hogy a felperes kereseti kérelme teljes egészében alaptalan, így azt elutasította.

Az alperesek perbeli védekezése eredményes volt, az általuk megfogalmazott ellenérvek minden tekintetben cáfolták a felperes előadását a szerződéses rendelkezések tisztességtelensége, semmissége vagy akár részleges érvénytelensége vonatkozásában.

Figyelemmel arra a tényre, miszerint az eljárás során a felperes személyes költségmentesség kedvezményben részesült, ezért a pervesztességére eső eljárási illetéket a felperes helyett az állam viseli. Ugyanakkor a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes, mint pervesztes fél az alpereseknek a perrel felmerült költségeit, amelyet az alperesek által igénybe vett jogi képviselők díjazásában talált megállapíthatónak a bíróság és annak mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003(VIII.23.) IM számú rendelet 3. § (2)

bekezdésére figyelemmel állapított meg, melyet az ÁFA összegével növelt.

Az ítélet elleni fellebbezés joga a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

..., 2018. február 19. napján

Dr. ... sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő